

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจการโกหกในเด็กอายุ 3 - 6 ปี ที่มีเพศแตกต่างกัน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจการผิดพลาดโดยไม่เจตนาในเด็กอายุ 3 - 6 ปี ที่มีเพศแตกต่างกัน
3. ศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเข้าใจการโกหกในเด็กไทย
4. ศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเข้าใจการผิดพลาดโดยไม่เจตนาในเด็กไทย
5. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเข้าใจเจตนา และความสามารถในการเข้าใจการโกหก
6. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเข้าใจเจตนา และความสามารถในการเข้าใจการผิดพลาดโดยไม่เจตนา

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 3-6 ปี จำนวน 160 คน แบ่งเป็น 4 ระดับอายุ คือ 3 ปี 4 ปี 5 ปี และ 6 ปี ระดับอายุละ 40 คน เป็นเด็กชาย 80 คน และเด็กหญิง 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบวัดผลและสร้างขึ้นเพิ่มเติมจากการศึกษาของ Siegal และ Peterson (1998) เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA) Logistic Regression และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กอายุ 4-6 ปี มีคะแนนความสามารถในการเข้าใจการโกหกสูงกว่าเด็กอายุ 3 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่พบความแตกต่างระหว่างเด็กอายุ 4-6 ปี ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ และไม่พบความสัมพันธ์ร่วมระหว่างอายุและเพศ
2. เด็กอายุ 5-6 ปี มีคะแนนความสามารถในการเข้าใจการผิดพลาดโดยไม่เจตนาสูงกว่าเด็กอายุ 3 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่พบความแตกต่างระหว่างเด็กอายุ 3 ปีกับ 4 ปี และอายุ 4-6 ปี ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ และไม่พบความสัมพันธ์ร่วมระหว่างอายุและเพศ
3. เด็กไทยมีพัฒนาการด้านความสามารถในการเข้าใจการโกหกประมาณอายุ 5 ปี
4. เด็กไทยมีพัฒนาการด้านความสามารถในการเข้าใจการผิดพลาดโดยไม่เจตนาประมาณอายุ $5\frac{1}{2}$ ปี
5. คะแนนความสามารถในการเข้าใจเจตนา กับคะแนนความสามารถในการเข้าใจการโกหก มีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .309$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. คะแนนความสามารถในการเข้าใจเจตนา กับคะแนนความสามารถในการเข้าใจการผิดพลาดโดยไม่เจตนา มีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .405$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

The purposes of this thesis were to compare Thai boys and girls' ability in understanding lies and unintentional mistakes, to predict their p(event) development of understanding lies and unintentional mistakes, and to study the relationships between their understanding intentions and lies, and between their understanding intentions and unintentional mistakes.

Participants consisted of 160 children, 80 boys and 80 girls, aged 3, 4, 5, and 6 years old. There were 40 children in each age group. The instrument was modified from the study of Siegal & Peterson(1998). Two-way ANOVA, Logistic Regression, and Pearson Product-Moment Correlation Coefficient were used for statistical analysis.

The study shows that :

1. The 4-6-year-olds have significantly better ability in understanding lies than the 3-year-olds ($p < .05$) but the 4-6-year-olds do not differ significantly. Main effect of different sex is not significant, and interaction is not found between children of different age groups and their sex.

2. The 5- and 6-year-olds have significantly better ability in understanding unintentional mistakes than the 3-year-olds ($p < .05$) but the 3- and 4-year-olds and the 4-6-year-olds do not differ significantly. Main effect of different sex is not significant, and interaction is not found between children of different age groups and their sex.

3. Results from Logistic Regression reveals that Thai children are able to understand lies approximately at the age of 5.

4. Results from Logistic Regression reveals that Thai children are able to understand unintentional mistakes approximately at the age of $5\frac{1}{2}$.

5. There is a significant positive correlation between scores of understanding intentions and understanding lies ($r = .309, p < .01$).

6. There is a significant positive correlation between scores of understanding intentions and understanding unintentional mistakes ($r = .405, p < .01$).